

TELEGRAFUL ROMANU

Nr. 54 ANULU XXI.

Sabiu, in 5/17 Iuliu 1873.

Telegraful ese de dñe ori pre septembra: Dumineca si Joi. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditora foie pre afara la c. r. poste cu bani gaf prin scriitori francate, adresate catre expeditia. Pretiul prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celealte parti ale Transilvaniei pentru provinciele din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru principale si tieri straine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platesti pentru intai a ora in 7 er. sirul, pentru a doua ora cu 5 1/2 er. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 er. v. a.

ad. Nr. cons. 566, 1873.

Incunoscintiare.

Cu provocare la ordinatiora consistoriale din 10 Ianuariu 1872 Nr. cons. 37 publicata in „Telegraf Rom.” din 3/15 Februarie 1872. Nr. 10 se aduce prin acestia la cunoascutia publica: ca supunenduse P. P. Samoilu Trifonu parochu in Beriu, si Ioanu Boteanu, parochu in Bineintiu, Protopresbiteratul Orasthei censurei prescrise in susnumita ordinatione consist. s-au aliat apti pentru de-a funga ca operatori in cause bisericcesci, matrimoniali si disciplinari inaintea forurilor nostre bisericcesci, spre care sfersitul li sa impartasiti si binecuvantarea archierescă in intielesulu §-lui 442 din Drep-tul canonice.

Sabiu, 2 Iuliu 1873.

Dela Secretariatulu Consistoriului archidiocesan greco-oriental.

Congresulu electivu.

I.

Statutulu organicu in §. 157 dispune, ca dupa repausarea Metropolitului, consistoriulu metropolitan se convoca congrèsul spre a alege pre Metropolitul celu sfitoru, celu multu in trei luni de dile. Dispuseiunea acestia si are temeliu in canonulu alu 25 alu sinodului IV ecumenicu.

Consistoriulu metropolitan, carele se va intruni luni in 9 Iuliu spre acestu sfersit, asi credem, ca nu va da de nici o pedeca, prioritaria la convocarea congresului electivu. Si asi pana aci aru merge tota fara de nici o polienela.

Este dura intrebarea cea mai momentuosa care trebuie sa si-o puna fia-care romanu ortodoxu, ca congresulu ce va face?

La cea dintai cugetare numai asupra alegerei, si venim la convingerea, ca ea nu va fi de a se luau dreptu de lucru usioru.

Amu disu la cea dintai cugetare. Dara dea mai luam, ceea ce trebuie sa facem, in consideratiune unele faime, cari se respandescu in tota patru parti ale pamentului, dea luam cele ce le celim in unele foi, ne convingemus mai mult, ca alegerea este unu lucru care recere cea mai mare seriositate.

Este usioru a dice, ca cutare sa fia Metropolitul, si este si mai usioru a insira unu catalogu de nume de astfelii de individi, cari poti nici ei nu au cugetatu vreodata despre sine, dara nici altii despre densii, ca au sa aspire la metropolia respective la archiepiscopia. Ba nu aru si greu nici a vota pentru unul ori altul, dea aru si sa implinim numai o formalitate.

Inse lucrulu, seu alegerea si are si partea sea esentiale. Parlea acestia, pre putienu disu, ne duce sa meditam asupra impregui-rarei, ca Metropolitul romanilor gr. or. din Transilvania si Ungaria este totu odata Arhieepiscopul transilvanu romanu.

Metropolitul nostru, ca autoritate bis. suprema in provinciile metropolitanu, dupa corelatiunea intre biserică si statu, este o persoana, carea totu-din a are si insemmata politica.

Inainte de tota insemnatatea, trebuie sa nu perdemu din vedere, ca congresulu are sa puna pre scaunulu metropolitanu unu urmatoru alu intru fericire repausatului.

Dupa unu periodu de unu patrariu de seculu, in care s-au creatu o vieta organica bisericcesca, in care s-a creatu nenumerate institutiuni folositore pentru cei din presentu si din viitoru, in care s-a pusu temeiul unei vieti politice sanetose, desbracate si curate de ilusiunile de cari patimesce natiunea nostra de unu tempu incocé: trebuie ingrigit, ca dea nu va capeta archiediecesa si metropolia unu urmatoru care cu potere creatoria sa mearga inainte pre calea dejá inceputa, celu putienu sa capete o inima nobile in intielesulu celu adeveratu alu cuventului, o vointia neclatita de a nu vatemá nimică din cele ce s-au facutu de nemuritorulu predecesoru, ci de a ingrigi necontentul si bunatatea institutiunilor si celoru-lalte atinse mai susu, sa fia unu isvoru nesecabilu si abundantu pentru biserică, natiune si patria.

Asi ne intipuimus viitorulu celu nemidlocitul si asi amu dorit sa cugete si congrèsul electivu, si facendu pretensiunile aceste areata dela viitoru asteptam ca congresulu sa escugete si sa afle pre barbatulu acelui, pre carele sa-lu puna pre scaunulu metropolitanu, si carele sa scia si sa poata corespunde dorintielor si asteptarilor comune ale romanilor gr. or. si ale patriei.

Urmandu astfelii congresulu, sgomotele surde ce se sioptescu in tota unghurile si cele mai departate ale patriei, din urechia in urechia, si de alta parte se scriu prin unele foi s'aru reduce la valorea loru cea adeverata, adeca la sgomote seu mai bine la vorbe, cari disparu totu asi dupa cum s'au si ivit.

Scaunulu metropolitanu gr. or. Sub titlulu acestia aduce „P. N.” o notitia in carea dupa „Tem. Ztg.” si dupa cum afirma acesta din urma din isvoru competente vorbesce despre intregirea susu amintitului scaunu. Inainte de tota observarea cea acum suntu in Ungaria numai doi episcopi gr. or. si adeca I. V. A. C. O. C. O. C. I. episcopulu aradanu si I. Popa si episcopulu caransebesianu. Despre alegerea unui laicu de metropolit si despre convocarea congresului se exprima astfelii amintita fóia: incat privesce intrebarea dea poti si unu laicu denumitul metropolitanu se poate responde afirmativu, inse conformu canonului 17 alu sinodului constantinopolitanu in atare casu se cere tempu multu, de-si Potius in trei dile a fostu diaconu, presbiteru, episcopu si apoi patriarchu.

Dupa asiedimintele bisericcesci unui astfelii de laicu ii trebuie se petreca tempulu de lipsa in gradulu diaconiei si apoi se devina preotu si dea sinodulu episcopalulu la asta ca in cele religiose, morale si scientifice este destulu de qualificat si suntiesce episcopu. Are inse si statulu se vorbesca unu coventu normativu in afacerea acesta si nu poate nimeneu presupone ca elu va intari pre vr' uno ultraistu politicu.

Intre romanii laici gr. or. mai alesi, carii au absolvit inveniatur a teologica suntu de a se aminti Vincentiu Babesiu redactorele „Albenei”, Parteniu Cosma, Em. Stanescu, Iulianu Lanculescu si Simeonu Mangulea; dintre acestia numai Cosma e fara muiere, pre cindu cei-lalli aru trebui sa se desparta de sotiele loru si sa le tramita in monastire.

Cele ce mai amintim in notitia nu suntu alta de catu legile citate prin care are a se convoca congresulu.

„Federationea” a inceputu unu cielu de articoli cari privesc Metropolia nostra. Pentru interesulu causei reproducemus astazi celu dintai articulu.

Metropolia veduvita a romanilor greco-orientali.

I. Perdere imensa, ce suferi biserică romana greco-orientala din Ungaria si Transilvania prin moarte Metropolitului si Archieppului Andrei Baronu de Siagun'a, a atinsu cu dorere profunda inimile tuturor romanilor, cari in opera cea mai amintita a repausatului in eloptarea autonomiei bisericiei gr. or. romane suntu aplecati a vedea nu triumpharea ideilor de confessionalismu, ce astazi putienu mai apesa in cumpărata afacerilor nostre publice, ci mai multu si preste totu viitorul sigur al romanilor greco-orientali pre carieră culturei spirituale.

Spiritele nepreocupate de ideile confessionalismului, de sigur voru aminti totu-deun'a cu piata numele celui mai neobositu si prudentu barbatu romanu, alu lui Siagun'a, si unică mangaiere, ce potu avea pentru acesta perdere, numai aceea mai este pentru ei, ca Siagun'a opulu celu grandeosu alu seu nu l'au lasatu scrisu numai pre harthia, ci l'a introdusu in vieta practica a romanilor greco-orientali si ca romanii ori-ce tempuri visorose se mai tręca asupra loru, totu-deun'a se potu retrage in fortaréti a cea tare si poternica a autonomiei loru bisericcesci intru scutirea, desvoltarea si progresarea intereselor spirituale natuiale.

Cându inse vomu meditá mai asfandu, si seriosu asupra cestionei, dea ca romanii greco-orientali voru avea destula energie si maturitate de a folosi in interesulu loru bine intielesu terenulu bisericcescu si scolarui, si dea romanii gr. or. voru avea sericea de a poti alege de urmatoru lui Siagun'a in scaunulu metropolitanu unu astfelii de barbatu care i va si poate si scă conduce cu succesu favoritoru pre calea incepota de Siagun'a: negresitu vomu trebui sa suspinam din adencula inimi nostre si sa dāmu espressiune acelei convingeri adeverate, ca seculi intregi voru trece inca, pana cindu biserică greco-orientala va mai poti avea de capu alu ei pre unu alu doile Siagun's, si ca cultura spirituala a romanilor greco-orientali dupa moarte lui Siagun'a nici preste dieci de ani nu va progresá in proportiune amesurata satia de incepotul ce l'a facutu repausatulu Metropolitul; ma, sa nu dicemus mai multu, biserică gr. or. romana pre usioru poate se fia navalita din partea poternicilor dileyi, dea in sinulu acestei bisericii nu va domni pacea, fratieta ea si bun'a intiegere.

Nefericirea irreparabila aru si in totu casulu, dea in sinulu bisericiei greco-orientale romane si aru redică capulu hidra cea nesatiósa a neintegri-gerei, a discordiei si a ambitionilor personale. Serbi, cari pre calea bine inceputa a regenerarii bisericcesci nationale s'au desbinutu in pările neimpacabile, astazi nu numai ca nu potu merge mai departe pre calea inceputa, ci incurcati de o parte intre sine, amortiti de alta parte prin activitatea comisariatului regescu, numai potu astă cala cea adeverata, pre care aru poti d'a mană unii cu altii intru progresarea loru pre terenulu bisericcescu nationalu.

Ferescă Dileu pre romanii gr. or. de asemenea incurcatura! Dea cindu-va, de sigur acum se cere, ma se se pretinde dela fii bisericiei greco-orientale prudintia, precum penire si buna intiegere in tota lucrarelor loru, caci chiaru acum la actul de alegere alu Metropolitul suntu chiamati a dovedi in fapta, ca suntu maturi spre exercitarea drepturilor autonomice,

suntu chiamati a dovedi, ca ei, fără diferență de partida politică, mai multu sau aprejuș constituitea loru biserică, decât interesele personale; și în urma: ca ei, observându intru tōte cu cea mai mare rigurozitate ordinatiunile statutului organic, nu voru provocă amestecul — guvernului în causele bisericesei gr. or. române.

Sî noi, marturisim, punem mare pondă pre acăstă. Căci a provocă una casu precedinte, că guvernul per fas et nefas sa se amestice în trebile bisericei gr. or. române, aru aduce cu sine cele mai pericolose urmări pentru viitoru si nu credem, ca cei ce dora din ambitiune personală său din interes private nu cumva s'ară incercă de a conturbă bun'a intelegeră și procederea legală alegerea noului Metropolit voru avé destulă taria de a potă suportă responsabilitatea cea grea înaintea judecătoriului celor mai dreptu, alu istoriei.

Ce e dreptu, statutul org. de-si intr'unu apendice tractădă deosebitu despre alegerea Metropolitului, în multe dispusetiuni ale sele nu este astă de chiaru, că sa potem presupune, ca credinciosii bisericei gr. or. române toti pâna intr'unoul voru si de un'a si aceeasi parere la punerea în lucrare a actului de alegere; unii paragrafi voru si espli- cali iu drépt'a iera altii in stāng'a, fia-care după pricperea si convingerea sea, de unde apoi se potu nașce neintelegeri de acele, cari voru comprome cau'sa, si voru provocă amestecul organelor politice.

In acăsta privintia nu potem a nu apelă căto se pote mai seriosu la bunulu semiu alu deputatilor congresuali, că se padișca cu scumpatate dreptulu constitutionalu, a căruia alfabetu se incepe cu aceea: că „minoritatea sau se supuna mai majoritătiei“ in tōte cestiunile chiaru și atunci, cându minoritatea aru astă, ca liter'a si spiritulu statutului organic nu se potu espli- cum, decât cum le espli- minoritatea. Dêca se espli- si aplica reu prin majoritate: lasa sia asiă; responsabilitatea cade asupr'a majoritătiei.

Pentru a contribui si noi căto de putienu la solidaritatea dorita a românilor gr. or. pentru actul de alegere ou Metropolitului, fia-mi iertatu a pertractă cu deamenuntulu procedură de alegere, — in numerulu viitoru, observându aci preste totu numai atât'a, ca după stat. org. sanctiunatu prin Maiestatea Sea ces. reg. apostolica in 28 Maiu 1869. st. n. guvernul n'are nici cea mai mica influență ori amestecu in trebile bisericei gr. or. române si ca prin urmare: reprezentantele guvernului, că comisariu regescu, n'are cuventu nici la lucrările preparative spre alegere, nici la insusi actulu de alegere. Una dreptu eminente alu bisericei gr. or. române ce nu-lu are nici o biserica autonoma in Austro-Ungari'a.

Ce e dreptu, Maiestatea Sea, — ceea-ce nu suferă indoieala, — a avutu totu-déun'a si are si acum'a „jus supremæ inspectionis“ (dreptulu de inalt'a supraveghiere) si in biserica gr. or. româna, precum acestu dreptu este sustinutu si in statutulu org., acăstă supraveghiere inse, multu, forte multu se osebesce de supraveghirea, ce Maiestatea Sea o esercta prin guvernul seu in alte biserici, său de supraveghirea, ce M. Sea a eser- citat in tempii de mai înainte chiaru in biserica gr. orientala. Mai înainte, pre bas'a absolutei poteri maiestatici si pre bas'a declaratoriu Iliricu M. Sea cu deosebite ocasiuni in deosebite moduri si modalități a eseritat acestu dreptu, proveyindu pre comisariulu reg. cu mandatul si instructiunii cându mai late cându mai restrinse, ma chiaru s'a intemplatu, ca comisariulu reg. dimpreună cu capulu bisericei a ocupatul locu la més'a presidiala si a incursu in fapta in desbaterile sinodale.

Reconoscem cu tota supunerea omagiala si astadi dreptulu Maiestatiei Sele de a potă tramite comisariu la congresulu românilor gr. or. conchiamandu spre alegerea Metropolitului, de ore-ce M. Sea, avendu dreptula de supraveghire in causele bisericesci, are si dreptula de a tramite acolo pre orice barbatu incredintu alu seu, care sa se pote convinge si in persona despre curgerea desbaterilor, dara că comisariulu reg. se aiba dreptulu a se amestecă in desbaterile congresului, a dă di- reptiune in drépt'a ori in stāng'a, său a duce pre- sidiala dimpreună cu comisariulu consistoriului me- tropolitanu (despre care vomu vorbi alta-data), — nu numai ca nu potem recunoșce, dara tocmai pre bas'a si in intelelesu statutului org. nici nu potem concede, de ore-ce — după noi — drept-

tulu comisariului reg. nu se estinde mai departe decât: numai a fi de satia la siedintie că marturii oculati săra votu si consultare.

Siedintele congresului suntu publice, de unde nu pote fi eschisa nimenea, si comisariulu reg. numai intru atât'a se deosebesce de ascultatoriu, in cătu densulu din profunda stima cătra persóna M. Sele, pre care o represinta, va avé uno locu destinsu si deosebitu de cătra publicul ascultatoriu, daru nici decât nu pote ocupă locu la més'a deputatilor congresuali ori més'a presidiala.

Noi inse suntemu aplecati a crede, ca guvernul va avé mai multu tactu politicu si va fi mai crutiatoriu, decât că prin tramirarea unui comisariu reg. la congresulu românilor gr. or. sa provoce certe reciproce despre „eserciarea dreptului de supra inspectionis“; credem, ca precum congresulu din anulu 1868, si 1870, asiă si acesta conchiamandu pentru alegerea Metropolitului, nu va past de felu pre terenul politiciu, cu care si asiă nu are nimic de a face, cu atât'u mai putienu va desbate si decide cestiuni, că dora aru potă vatemă ori pericolă interesele statului. Noi celu putienu nu ne relinem a dă expresiune convi- gerică nostră, ca esmiterea unui comisariu reg. la congresu, in orice formă, aru face sănge forte reu si aru si in stare a provocă la români numai amaritiune si neincredere. A se evită acesta: credem, ca jace atât'u in interesulu românilor, căto si in alu guvernului!

† Fagarasiu in 6 Iuliu 1783 nou.
(Urmare si fine.)

Plângi biserica româna! Imbraca-te in doliu celu mare; pentru ca ai perduto pre Parintele teu celu bunu, care atât'u de multu te-a iubit, care atât'u de multu te-a aperat de găonele celor de altu neamu, care atât'u de multu te-a infrumusetat, redandu-ti vechia splendoră stramăsesca!

Plângi scola româna! tu paladiu alu muselor, căci in mōrtei marelui Andrei si perduto pre celu mai generosu protectore si reformatoriu alu teu!

Plangeti voi cu totii, românilor! căci unu susfletu mare romanescu, care facea gloria vostra nationale a trepassat la cele ceresci, trecendu la eternitate!

Plângu cu lacrimi de mōrte poporul românu, ca acel'a, care i-a redat gloria perduta, ca acel'a, care l'a intarită invantru si i-a storsu respectu in afara, a trecutu din lumea acăstă si ne-a lasat orfani!

Posteritatea a inceputu sa vorbescă chiaru dela 28 Iuniu a. c. si istoria nostra natiunale — cătă vreme români voru mai esiste si voru mai avea o biserica româna — va pastră cele diotăi pagine, pentru că sa ilustreze si sa eternizeze memorie marelui prelatu român. Mōrtea marelui Andrei si, acăstă perdere nereparabile, a imbracatul in doliu animele atâtiori miliōne de români. Iera opidul Resinari de acă înainte va fi uno perigrinagiu pentru totu românul!

Aici după voi'a ilustralui reposatul, osemintele sele fura aduse in 2 Iuliu si depuse in biserica cea mare. Iera Joi in 3 Iuliu a. c. remasitele pamantesci fura asediate in mōrmentulu anume destinat pentru acăstă. Macaru ca reposatul intru fericire predispusese sa nu i se faca nici unu sgomotu, nici o ceremonia — afara de cele preserise de biserică: cu lōte acestea mii de omeni, sute de deputatiuni din lōte părțile acursera sa asiste la mōrmentare inca cu dōue-trei dile înainte de diu'a prefiga! Tempulu a fostu frumosu, cum a fostu si vieti' Parintelui Andrei. Ingropaciune că acăstă nu a mai vedutu Transilvania de sute de ani! Mare eră in simplitatea ei; grandiosa si semnificativa in sublimitatea ei! Sibiul intregu l'a petrecutu asociându-se cu mii de omeni veniti anume de prin lōte părțile! Nici unu panegiricu nu s'a tenu; pentru ca reposatul nu voise acăstă! Reposatul prin marile sele fapte si-a serisn istoria singoru. Iistoria nostra dela 1848 pâna adi este a sea; — si istoria sea dela 1848 pâna adi este a nostra, a bisericei noastre si a natiunei noastre! Eră cu nepotintia, că vre-unu oratore sa se pote su si susu, pâna in regiunile ideali, de unde se adaptă reposatul, de unde pornea, si pornindu in treprindea si aducea la deplinire atâtua fapte mari! Dorerea ne-a cuprinzu, ca biserica si scola nostra sa perduto pre merele loru a postolu! Doreea ne-au cuprinzu! Si care dorere se pote asemenea cu dorerea nostra, ca tocmai acum cându inca

mai poate trai, amu perdata pre celu mai mare Metropolit român alu secolui nostru!!

Si acum, iubite lectore! după ce biserica a disu vecinică pomenire in spiritulu aceluia, care atât'a tempu a fostu unu lucerelu conduceatoru pre orisontele patriei române a bisericei si a soalei române, vîrsa si tu cu mine o lacrima ferbinte pre scumpulu seu mōrmentu! Asociadă-te si tu cu atâtea miliōne de români, cari plângu mōrtea prea tempuria a marelui Archiereu Andrei, — dieciendu-i cu mine si cu miliōne de voci: eterna sa-i sia memorie intre noi si urmatorii nostri!

Domnii si fratii Resinarenii merita tota landa si recunoscintia tuturor românilor pentru portarea si jertfele de totu felul, ce au depusou in occasiunea inmomentarei acesteia grandiose! Cea mai mare onore, ca in pamentulu loru repausédia aceasta gloria biserică nationale! Primișca Resinarenii multiemittu românilor pentru atâtea sacrificiuri si sia măndrii, ca numai ei s'au invrednicit se pastreze scumpele oseminte ale marelui barbatu de statu, ale marelui Archiereu român, a unei glorie nationale din cele mai grandiose ale secului nostru!

Iubite lectore! Fiindu ca ti-am vorbitu de Resinari si fiindu ca venisem si eu se versu lacrimi de recunoscintia pre mōrmentulu Marelui Archiereu, pre care atât'u de multa l'amu iubit in vieti' mea, si a cărui imagine nu se va sterge din memorie mea, din anima mea, decât odata cu ultimele mele respirări: fui invitatu la esemenele semestrului secundu ale elevilor din scolă normală ort. or. din locu, ce s'au tenu la Sambata in 5 Iuliu a. c. — Intre lōte ceea-ce m'au surprinsu si incantatu, ceea-ce m'au umplut de bucuria sunu dōue lucruri, cari dēca voru luă sboru la români: natiunea se va emancipă! Mai intei' asiata reverenti' sea Parintele Sav'a Popoviciu Barcianu că presiedintu alu esamineloru impinsu de dorulu de a-si vedé pre români emancipati de ignoranta si tutoratulu strainu, pre terenul economic, indemna pre copii si pre parintii copiilor in cuventările sele de deschidere si inchidere — se imbracisiedie meserile de totu felul! Intru adevera! Nice odata români nu au fostu mai amenintati pre terenul economicu că acum, cându tie- rile noastre suntu legate prin drumurile de feru a tota lumea, dându comerciului de totu felul alta direcție, alte sianse, alte combinații si alte condiții!

Cu unu meritu mai multu ai, reverendissime domnule! pre lōga cele-lalte multe merite, ce le posiedi, ca indemni pre români la atâtea lucruri folositorie!! Ceea-ce m'au mai incantat este clas'a de lucru a fetijelor! Se dicea, ca mai nice odata atâtea cusaturi, atâtea lucruri de māna: camesi, sortice de lana, caltiavete, ciorapi, icone brodate si alte lucruri bine si frumosu lucrate, nu lucrăseră fetijele că acum, in acesti doi ani din urma, de cându este profesorés'a domnisióra Aurelia Ioanu Bratu, si a parintelui Ioanu Bratu din Resinari! Intregu meritul este alu domnisiórei Aurelia, carea de-si intr'o etate atât'u de frageda (16—17 ani), si-a insisit u rutina pedagogica, unut a lantu pedagogicu, care m'au facutu se-o admiru si sa credu, ca este acăstă domnisióra dela natura faculta de a fi profesorésa!

Din etatea cea mai frageda, de cându umblă la scolă normală locală — fiindu eu professoru acolo — i observasem minunat'a desvoltare a facultătilor sele intelectuale! Si judecat'a, ce mi-o facusem atunci — înainte de acăstă cu vr'o 5—6 ani — nu me insielase; căci in cei 4 ani urmatori ducescero parintii la Sibiu, iera mai pre urmă că profesorésa la acăstă scola locale a datu domnisióra Aurelia cele mai elatante dovedi de ardore si alipire către științe, către virtutea casnică si către carieră cea grea si spinosă pedago- gica!!

Intr'o etate asiă tenera si cu o minte asiă de agera, cu unu spiritu atât'u de petrunditoriu, promite multu io venitoriu! Parintele Ioanu Bratu, dupace domnisióra Aurelia a terminat cu succesu eminente clasele normali din locu, i-a dato crescere ingrijita intr'u pensiunato din Sibiu 4 ani de dile!

Aru si forte recomandabilu, déca preotii nostri români de pre la sate aru imită pre parintele Ioanu Bratu, care a pus o cea mai mare grige intru crescerea fizici sele, carea astadi ii face numai onore! Căci trebuie sa se scie odata pentru totu-déun'a, ca români săra scole de fetițe prim-

tote sâtele și orașele nu vor mai putea corespunde tempelui și ca marea cestiu de a se ferici neamului omenescu în genere și poporului nostru în parte, nu este nici pre departe deslegată, de către nu vomu crește pre bărbatul paralelocu se meia; pentru că amendoi cu cultură mintii și a animei sa se nobilizeze împrumutat; iera omenirea prin acostă se ajunga până la cea mai posibilă perfectiune.

Cu acestea închirie, iubite lectore! Să mulțimindu-ți, ca ai avut atâtă bunavointă, de mai ascultat, "lă dicu „la revedere“ cu alta ocasiune. Marele susținut al Parintelui Metropolit Andrei sa planedie pururea preste capetele noastre că avându noi, cei remasă orfani, măretile sele săptătoare-dinăuna înaintea noastră sa ne închinăm sănătii umbre! Din inima curată se ne rogămu lui Domine că sa-i trimită unu urmatoru pre pamentu între noi, care să mergă nestramotat pre calea cea mare a romanismului, trasa de Parintele Metropolit Andrei cel mare, căruia vecinică sa-i sia memorie amintirea între noi și urmări nostri !!

Ioanu Dim'a Petrascu
directorele scălei normale „Radu Negru“ din urbea Fagaras.

Cincu-mare, 24 Iunie v. 1873.

"Vivos voco mortuos plango . . ."

Cu voce plina de jale, și de anima adeneu pretrondietorii sună astăzi până în diua campană din turnul sănătii noastre biserici, chiedându-ne la locușulu dñeescu desu de diminetă, că sa plangem cu dimpreuna colosală perdere a celui ilustrissim barbatu, care pre cele mai spinosă carări ale vieții sele, a cîrmuită naia bisericei aruncata în valurile seculare cu celu mai bunu succesu la doritul imanu.

Comitetul parochial audiu de tristul evenimentu, de repausarea Esc. Sele Préluminatului bunoului și inteleptului nostru Arhiepiscopu și Metropolitul Andrei Baronu de Siauguna, cu anima sdrobita și plinu de jale, au facutu cele de lipsa pentru a se tinea parastasu intru odihna multu iubitului și în domnul reposatului Archiepiscopu și Metropolitul Andrei, facendu de scire poporului nostru celui credinciosu pastoriului seu acum în domnul repausatu, spre a luă parte la acestu actu funebrale.

Dupa finirea sănătii liturgii cu pomenirea Esc. Sele în domnul repausatu Archiepiscopu și Metropolitul Andrei, se cel mai înainte circulariul ven. cons. arch. publicat in „Teleg. Romanu“ prin care se anuncia tristul evenimentu și dispozitiunile luate parte in sensulu testamentului in domnul defunctului, parte in sensulu dispozitiunilor positive de lege pentru mai departe urmare.

Pareie de lacremi curgea pre fetele credinciosilor in urmă anunciu publicat, care i-au petrunse până la anima in lacremi suspineu și reu ostaș pentru însemnată perdere a marelui nostru redemptore bisericescu.

Incepându-se parastasulu după prescrisele tipicului, campanele pre totu tempulu acestui actu funebru sunau neîntreruptu, plansulu loru de jale, pre care creștinii nostri că credinciosii fiu a acestui mare Archipastorii, le acopaniam cu simțurile loru de doreri afundu petrunse, care și dău expresiune concreta prin necurmata versare de lacremi pre fetele noastre.

La finea acestui serviciu funebru, presiedințele comit. archivariu scaunulu M. Branisce tienu o cuventare funebrala, in mai multe renduri întreruptă și prin adeveratulu plansu aloratorelor, pre care nu-lu mai potu suprime, căci dorerea i seapse și sdrobise anima lui in care s-a salaslivit amorea cea fericinte cătră înaltul defunctu, care și lui in specia, i fu cea mai buna sprijină, juriconsultul și adeveratulu binefacatoriu.

In acesta cuventare funebrala incepă mai înaintă cu o asemenare, dicindu, ca precum copiii orfani remasă de parintii loru repausati in domnul veră riuri de lacrimi pre recelle mormentu, care ascunde in sinulu seu pre creatorii loru naturali, săra că sa mai poată esoperă audioul glasului repasatorilor, prin care se poată cascigă pentru lacrimele versate, o consolare pre acestu pamenlu, cu atâtă mai vertosu trebuie sa lacramănu noi fișii cei adeverati ai marelui nostru parinte susținut, a înaltului defunctu, care cu nespresa dragoste au lucrat la înaltarea filorai sei susținut la gradul cultrei și la nivelă missionei loru, și acum până inca nu amu finitul grandiosă sea opera incepută, crudă

și neumană sără spre cea mai mare dauna și superare a noastră, săra mila și săra dreptatea nălu rapi din fruntea cărmii noastre bisericesci. — Se plangemu și iera sa plangem, ca irevocabile și rare sentibile este perderea celu mai bunu și necutremoratu cărmaciu alu naiei bisericei noastre.

Dupa acestea asemenare, oratorul facandu istoricul bis. noastră, care este cea mai vechia biserică dintre ale patriei noastre areată, ca cum au fostu decadătu acăstă și în ce stare nefericita se află acăstă biserică la venirea înaltului defunctu la cărmă acăstă biserică și cum se află ea astăzi după ce mai multă că unu patraru de seculu su ocărmită de înaltul defunctu spre cea mai mare bucurie și fericire a noastră.

Depinse mai departe într-o icona sinoptica meritele cunoștute ale acestui mare și epocal barbatu, pre care istoria le va înregistra pre paginile sele cu litere de aur.

Inaltu defunctulu Metropolit Andrei, sciu a se face prin geniul său punctul de legătură între trecutulu celu grec și venitorulu de bana sperantia; multe monumente vii în voru eterniză noumele, căci totă viața și-au jertfit-o pentru biserică și națiunea sea cu unu rezultat sublimu, care face epoca în istoria noastră.

Au radicatu clerulu din starea lui eea patimitoria la valoarea și demnitatea ce i se cuvine și au înaltat cultura poporului seu la unu gradu ce-i face onore.

In fine spose biografia acestui mare barbatu accentuându gradurile dignitatii castigate in modo succesiu, și apoi bălă, de care patimii înaltu defunctulu, și care-i surâdă firul scumpel vietii pre de temporiu din midilocul nostru unde trebuie să nălu mai lase provedinti a dñeșca până și-aru fi finitul sublimă sea opera, îndreptando către atotu potințele fericintea rogară, că acestui înaltu defunctu sa-i designeze locușulu menit de vecinica odihna, unde nu este dorere nici intristare și suspinare, unde susținutul dreptilor se odihnescu, de unde cu sublimul său geniu sa ne umbredie și conduce în cărările cele bune, că sa-i potemo împlini voi'a, și sa potemo ajunge scopulu, la care au tientu în întrăgăi viață: „Vecinica sa-i sia pomenirea lui.“

B.

Din Sinodulu alu IV eparchialu alu diecesei rom. greco. ort. din Caransebesiu.

Siedinti'a I

tinuta în 16/28 Aprilie 1873.

(Urmare.)

Dupa ce se alesera deputați recomandanți în cele 5 comisiuni, presidiul anuncia mai multe petiții incuse către sinodul și propune, că acești a împreună cu raporturile anuale ale senatelor consistoriali să se predea comisiunilor competenți spre revisiune.

Se primește, și aceste se predau comisiunilor respective.

Telegramul deputatului G. Pesteano, prin care și se excusa absenția din cauza unui morbu, se predă comisiunei verificătoare,

Raportul anualu pre an. 1872/3 alu senatului bis., petitionea mai multor locuitoru din Temesci, pentru amovarea preotului Milosiu, rogară locuitorilor din Straj'a pentru intarirea preotului Mitrof. Simu, rogară preotului M. Bocanu pentru a i se dă birulu pre tempulu substitutionii preotului Mich. Radu, rogară preotilor din Ghiladu pentru reducerea parochiei V-a, petitionea preotului Const. Pavloviciu pentru unu ajutoriu, plansorea comitetului par. din Prisac'a contră preotului Ar. Bartolomeiu pentru devastația padurei parochiale, petiția preotului Vas. Popoviciu din Plavicevita pentru unu ajutoriu banal, petiția preotului Ioach. Blidariu din Dochinu pentru a se incuviintă schimbălu platiului paroch., rogară lui At. Cosieriu pentru a estradarea acelora divortiali,

Se predau comisiunei bis. spre cenzurare.

Telegramul din Resita subsemnatu de Mărinică pentru a nu se asculta deputația infatișându la sinodul, rugarea preotului Avr. Nemoianu din Agadiciu pentru reducerea parochiei vacante, petitionea preotului Vas. Popoviciu din Plavicevita pentru unu ajutoriu banal, petiția preotului ppbiterului din Caransebesiu pentru unu împrumut necesar la clădirea localitătilor ppesci; rogară filioru orfani ai veduvei Roja Stoică din Soceni, pentru a li se aplacidă venitul dela sessiunea redusa,

Se predau comisiunei petiționarie.
Socotelele senatului epitrop. pre an. 1872

drep. instrucțu, teologicu, preotiescu, scolaru, preparandialu etc. . . ; petitionea preotului N. Iancoviciu din Buzăsia pentru folosirea sesiunii din parochia redusa; rogară comunei bis. din Ianulu micu pentru unu împrumut de 4000 fl; rogară comitetului par. din Stamor'a pentru unu ajutoriu de 400 fl. pentru zidirea bisericei și scoli; propunere ven. consistoriu în cauza sesiunilor dela parochie reduse și în privința contribuirilor la fondul gen. diecesanu; raportul lui Iul. Ianculescu asupra sumei de 333,984 fl. 90 xr. v. a. primite din fondurile serbilor,

Se predau comisiunei financiare.

Raportul generalu alu senatului scol. pre an. 1872/3; decretul ministerial de colte dto 22 Fauru a. c., nr. I; rogară invetigatorului din ppiatul Fagetului, privitoria la conferințele invetiate. actele privitorie la scălele din confinile militari și ordinele ministerialu de cultu cu privire la scălele de repetiție; responsulu societăției drumului de feru în cauza scălelor dia locurile montane, rogară locuitorilor din Colnicu, pentru a se destituui invetigatorului Moise Coina, petitionea comunei Sasca în cauza scăla din locurile montane și pentru regularea salariului invetatorescu,

Se predau comisiunei scolare.

Cu aceste siedinti'a se închirie, punendo-se la ordinea dilei pre siedinti'a următoare operatele comisiunilor și alegerea asessorilor din senatul scolaru și epitrop.

In Francia suntu doi carenti politici ambii republicani la vedere. Unul este celu ultramontanu, care pune in miscare totă Francia spre a merge la procesiuni, partea opusa arangiează ingropări civile, fără preotii.

Mai la vale reproducem o cuventare a capului partidei din stângă republicane Gambetta.

Discursulu dlui Gambet'a

prononciat u siedinti'a dela 2 Iuliu a adunării dela Versailles, in privința motiunei relative la proiectele constitutionale.

D. Gambet'a. — Domnilor, onorabilulu dnu Dufaure ve spunea mai adineori ca scie de mai înainte ca se va produce o obiectiune pre bocile stângăi estreme in contră propunerei ce facea adunării. D. Dufaure nu s'a inselat. D sea nu se spunea de locu pericolul de a comite o erore, atribuindu-ne ideia formale, ori de căte ori — și acăstă e dreptulu nostru, de-si s'a incercu sa-lu conteste — ori de căte ori vomu vedé ca adunărea se apropia din nou de facerea unei constituiri ore-care, fără nici o discussiune, ideia de a veni sa spunem in numele principiilor ce reprezentăm in acestu sanctuaru, in numele . . .

Unu deputat din drépt'a. — Lui 4 Sept.?

D. Gambet'a. — Da, domnole, in numele lui 4 Septembrie, in virtutea căruia stati pre aceste bance. (Vii si numerose protestări in drépt'a si ia centrul).

Mai multi deputati. — Fără voi'a dvôstra! Fără voi'a dvôstra!

D. Comite de Rességuier. — Noi stămu aici in numele Franciei si fără voi'a lui 4 Septembrie.

D. Gambet'a. — Dicu ca noi nu vomu lipsi nici odata dela acea detoria, care este strict'a executare a mandatului ce amu primitu dela sufragiul universale, mandatul pre care-lu vomu executu, cu toate murmurile si obstaculele ce aru vrea sa ni se puna in indeplinirea lui. (Sgomotu la drépt'a). Ei, domnilor, me miru.

D. Prax-Paris. — Mandatul imperativu!

D. Gambet'a. — Mandatul imperativu! dlo Paris, si celu mai sacru din toate... (Oh! oh! in centrul), căci e unu contractu cugetat in libertate, audit-o bine, intre alegatorii cari suntu suverani si comitantii nostri si intre unu candidat liberu in dirigerea conștiinței sele, care primește si subsemna unu mandatul pre care vine sa-lu aperi in acestu sanctuaru. (Intreoperi si romori in drépt'a).

D. Gaslonde. — Nu mai e liberu, cându a subsemnatu.

D. Gambet'a. — Libertate absoluta, căci era statănu sa primăscă său sa respingă stipulațiunile ce i se propuneau. Cătu despre mine, n'amu subsemnatu nici odata unu lucru pre care nu eram dispusu in conștiinția se 'lu sustinu si sa-lu aperi. Dara cestiu nu e de locu aci: cestiu ce nu ocupă si care se fia tratata in căteva cuvinte spre a lamuri votulu ce avem si se damu in privința propunerii ce vi s'a facutu, chiaru formulata in terminii

ce i-a dato acum d. Laurent, și ca noi credem să în stare actuală a tinerii după manifestările neecivice ale voinței sale... (Ha! ha! la drépt'a.) Ei, domnilor, d-vosă rideti căndu-se invoca învenimentul...

Mai mulți deputati. — Nișnici n'a risu!

D. Gambet'a. — ... învenimentul celu mai clar, indicatiunea cea mai formală ce se poate aduce la o tribuna politică: decisiunea sufragiului universale. Adiniori d. Laurent ve dica: sa mergem în vacanță să ne punem în comunicare cu alegatorii noștri și ei ne voru lumină; după acestu contact, ne vomu înțorce aci mai asigurati de ceea ce trebuie să facem. Dara, domnilor, ceea ce ve cere tineră e, că contactul să fie real, să fie seriosu, să nu sia o simplă comunicare... (Aplause în stângă.) Acestu contact are un nume lortă cunoscute, un nume care aci a resonat în mai multe renduri, care e obiectul unei manifestări subsemnată d-o mare cantitate de alegatori: contactul reclamat de Laurent, și pre care eu 'lu ceru mai completu, mai decisivo, mai națională, e disolvarea. (Noi aplause pre bancele stângi).

Să, domnilor, déca legitimează ce-va persis-tința opiniunii publice său mandatarilor sufragiului universal ce stau în această parte (oratorele arăta stângă) d'a reclamă săr'a se obosi disolvarea actualiei adunări, e de sicuru spectacelul la care asistări acum căteva minute. Cum? Unu omu că d. Laurent, cunoscut prin bunele sale sentințe, (da, ! la drépt'a. A vetti dreptate !) prin esperința sa de afaceri și de sămeni, se suie la tribuna după onorabilele d. Dufaure și care-i e celu dintâi cuventu că se respingă propunerea acestui omu politiciu, numai potenț consumat în politica de cătu d. Laurent în afaceri? Ne spune că, déca din ne-norocire se introduce aci o cestiuă constituțională, ca déca se începe discussiunea politică, ca déca se face politică în această adunare politică, totul e per-dutu. (Forte bine! la stângă).

Da, acestu cuvintu e adeverat, 'lu salută că iudeverat, că leale, căci e signură căci e un lucru care nu va dispără nici-o-data, pentru că se bazează pe lealitatea și integritatea conștiințelor săi a partitelor, e divisiunea insolubilă, separația în par-lite rivale, ne-impacate, care ve opresce seriosu a ve găndi la redactarea unei charte pentru Francia și la scrierea unei constituții. Căci cine va tiené condejul? Cine va dicta articolele? Nu cum-va sun-tei de acordu se faceti ce-va macaru ori-ce? (Reclamări la drépt'a).

Da, domnule Laurent, ai dreptate: nu se poate face politică săr'a se aprinde pașiiunile și săr'a se aruncă turbărarea în afaceri. Si ce învenimentul pătremo trage d-aci? Ca nu e nimicu de facut? Ca n'avemu de cătu se ne incruzișeu bratiele?

Invenimentul e acesta să ve amintescu acele declaratiuni pre care le-ați admis, pre care le-ați ratificat; ve amintescu acele declaratiuni care nu făcă cuvintu n'au scapat unor din d-vosă care ne diceau: se mergem pâna la liberarea teritoriului! În aceea epoca disolvarea va fi lucru na-turală și legitimă. (Aplause în stângă).

Ei bine, cu aceste cuvinte, cari în acela tempu păreau cuvinte de intelepcione și de prevedere, ce ati facut d-vosă? Nu cum-va aveți pretensiunea astăzi d'a declară că ceea ce s'a intemplat la 24 Mai a schimbatu pâna întrată starea respectiva a partitelor din această adunare, starea opiniunii din afară, interesele Franției...

Pre diferite banale dreptei, — Da, da!

D. Gambet'a. — Lasati-mă să mi esprimu totă ideia domnilor... starea Franției, direcțiunea voințelor sale, în cătu se poteti a nu mai tiené nici unu comptu despre caracterul nedeterminat al mandatului pre care l'ati primitu, despre protestările și respingerile manifeste ce dela 8 Februarie, 1871 tineră a facutu în aceleasi locuri, în aceleasi co-legie electorale, d'o politică anterioară; nu cum-va aveți pretensiunea d'a ve perpetua în contră con-simțimentului său și dea acceptă nu se scie ce in-templat, nu se scie ce incidente fericită său ne-norocito pentru unii săi altii, care ve va permite să conduceti Franța spre acelu viitoru despre care se vorbesce cu discreționă, dară pre care nimicu nu vrea să-lu numește? (Aide de! la drépt'a).

Ei bine, cu totă acestea trebuie că, déca vreti să ve despartiti săr'a ve atinge de politica, cum dice d. Laurent, cu totă acestea trebuie că guvernul, reprezentante a trei minorități coalisate care l'au suiat la putere la 24 Mai... (Esclamări ironice la drépt'a.)

nice la drépt'a. — Forte bine! la stângă) trebuie că guvernul să spună tinerii ceea ce primește din acel legi constituționale pre care i le-a facutu fostulu guvern. Mai cu săma trebuie — pentru că e vorba aci ca lucrurile, său schimbău — să ni se spună în numele cărui învenimentul său schimbău spre a se dovedi adeverul acelui schimbări. Cabinetul actuală să-mi permită a-i spune că mai există unu midilucu afară de acesta disolvore generale, afară de alegerile generale ce ve împărtășe, dura la care ve va conduce nepolintă dvostre săr'a voiti. (Forte bine, forte bine! io estremă stângă. — Reclamări la drépt'a)... există unu midilucu de a se asigură că lucrurile se voru schimbă, ca spiritele se voru modifica, ca după vacanță nu veli să ceea-ce sunteti astăzi. Dară suntu diece colegie deschise: consulte guvernul cele două milioane de alegatori ce formă media diece colegie și ea că basă a opiniunii sale sentință ce va dă sufragiu universale. În acea di amu deplina încredere că vetti cunosc opiniunea tinerii, înse suntu convinsu că nu vetti consultă acele diece colegie electorale, pentru că urmată o sistemă, pentru că scîntă bine ce ve va responde căndu-'lu vetti întrebă.

Reincepu să vorbescu în numele sămenilor ce stau în această parte a adunării (oratorele arăta stângă) și pre care d. Dufaure îl reducea mai adeseori la cifra de 53, ceea-ce me miră, căci ne amu gasit 232 că se negamă poterea constituanta a acestei adunări, și nu evenimentul dela 24 Mai aru fi potută se altereză să se turbure spiritele pâna întrătătu, incătu su nu se mai gasescă de cătu 53 membri în acestu sanctuaru că se proteste, după cum vomu protestă noi pâna căndu vetti face definitiv legile. Nomai atunci ve vomu detori supunere. (Intreruperi la drépt'a). Dară pâna atunci e de datoria nostra de a discuta, de a întări, de a face apel la tineră, de a juca în această adunare rolul nostru de sămeni politici. Ei bine, dicu că în numele acestei întreținute considerații, în numele înfrimătății originei d-vosă (violente murmură la drépt'a și strigătă ordine), alu divisiunei din această adunare.

La drépt'a. — La ordine, la ordine.

Președintele. — Invita pre d. Gambet'a să binevoiescă a explica expresiunea cu care să servitu...

D. Gambetta. — E forte simplă.

Președintele. — ... vorbindu despre infirmitatea originei actualiei adunări. Adunarea actuală de sigură că are cea mai legitima origine. (Forte bine, forte bine!)

D. Gambetta. — Domnilor, credio că amo se respondu...

Unu deputat din drépt'a — Retractati-ve!

Voci. — Nu intrerupeti!

D. Gambetta. — ... astfelu incătu se satisfac chiară pre nerabatoriu care mi dice retractati-ve cătu să cererea de explicație, alu cărei interpretu se face d. presedinte. Amu disu infirmitatea originei adunării. Expressiunea e pote cam putinu corecta din punctul de vedere alu limbii. (Rumori la drépt'a).

Înțelegu prin acestă că adunarea dela 8 Februarie, 1871 — și n'amu nevoie să retractezu aceste impreguri, căci lo cunosceti că si mine — fusese alăsa în condiții de grabire, de ne-comunicare, de neverificări, care faceau se nu semene, că puritatea de mandat. ... (Protestări la drépt'a). Acestă e unu faptu, domnilor, e uno faptu. Că caracteru explici alu mandatului datu, acestă e positivu domnilor, și proba e că acesta desbatere nu se inchide nici odata, ca se ormădu nu numai între d-vosă și noi, ci între d-vosă și tineră. (Esclamări la drépt'a). E forte positivu că mandatul ce ați primitu nu era completu. (Nouă reclamări la drépt'a). Eca ce insemană cuvintul ce amu pronuntiatu. Adaugu că la acele două motive mai ponu și unu alu treilea. Causă e că suntemu în situația politica cea mai facilă. ... (Rumori la drépt'a). Ascultatii domnilor! ... cea mai facilă, déca vremu cu lealitate să unii să altii să se consultă tineră. În adeveru, d-vosă diceti, repetati în totă dilele... (Rumori la drépt'a).

Déca nu se poate formulă unu argumentu atât de simplu aru și se disperam de libertatea tribunei. (Vorbiri, vorbiri! Spuneti, repetati în totă dilele că ordinea e ascurată, ca nu aveti nici o grăe despre sicurantă materială, mergeti și mai departe să vorbitti de restabilirea și organizarea ordinii morale.

Ei bine domnilor, ajungeti la capitolu ocupației solului, prin urmare ve vetti gasi într-o condiție cu totul intactă, cu totul facile spre a consulta tineră, pentru a o întrebă déca, dintr-o cele trei său patru partite care o dividu, care o pasiunédia, a alesu pre vr'un'a.

Midilucu ce vetti întrebă: acolo trebuie se vi se pună prorogativă. Ne vetti spune prin ce midilucu vreti se consultati tineră. Dară mi se pare că ori-ce alta sarcină nu e de competență d-vosă, să se acesează pentru o ratiune de principiu, pre care amu invocat-o — originea d-vosă — pentru o ratiune de faptu — divisiunea d-vosă!

De aceea noi nu vomu ajută, nici de aproape nici de departe, nesecă tentative de constituire.

Fără a examină cestiuă de a sei cu cine votăm și în contră cui votăm, nu vremu — nici deaproape, nici de departe — să ve creămu o sarcină constituțională și se ne asociam cu o usurpație în contră drepturilor Franției. (Vii protestări la drépt'a. — Forte bine, forte bine și aplause la stângă. — La votu, la votu!)

Varietăți.

* * Tarifa telegrafică Cu 1. Augustu a. c. intra în vigoare pentru Ostranguri tarifa telegrafică de 50 fr. v. a. pentru cele întâi douăzeci cuyinte; asemenea și folosirea de marce telegrafice.

* * (Comunicația restituță) Comunicația pră linii călăi sevate, Soborsinu - Iliu, ce suferise forte prin torrentii de plăie din septembrie trecută, este deplină restituță, și în 11 l. c. s'a datu tiera în folosul publicului cătorig.

* * (Terguri de tiera oprite) Din cauza colerei ce grădează și în cotașul Cinaidu și în comunitățile Bichisius și Mező-Berény, tergorile de tiera indătinate suntu oprite de a se tienă acolo.

* * Din fonte sigură astăzi că alătura-să a plecatu du I. Bologa la Viena în afacerea juncțiunii drumului de feru pre la Turnu-roșiu cu România.

Concursu.

Pentru ocuparea postului învenitătorescu la sediul confesiunala gr. or. din Haro în comitatul Hunedoarei protopopiatul Giorgiul I, se deschide concursu pâna la 15 Augustu a. c. sf. v.

Emolumentele suntu: 300 fl. v. a. salaria anual, grădină pentru legumi, dela totu pruncul umbiatoriu la școală unu caru de lemne său 1 fl. v. a. și cuartiru liberu.

Doritorii de a ocupă acesta statu învenitătoresca au să-si tramita recursele către comitetul parochial, său deadreptulo onor. duu Vasiliu Piscescu prot. alu tractului Giorgiul I, în Hondolu pere Deva alaturandu testimoniu preparandialu și de calificare, și totă atestatele despre servitul de pâna acum; afară de acestea se poftescă că pre lângă limbă materna (română) se vorbescă și limbă magiară și germană, și totu-o data suntu poftiti a se înfația în vre-o dumineca său serbatore la s. biserică, că se sia cunoscute poporului. —

Haro 6 Iunie 1873.

In numele comitetului parochial, Georgiu Lorianiu, presedinte.

Cu scirea și învoiea O. D. Protopopu tractualu, (2-3)

Concursu.

Pentru ocuparea unei statu învenitătorescu la sediul normală rom. gr. or. din Bradu, comitatul Zarandu, se deschide prin acestă concursu.

Salariul impreunat cu acestu postu este 450 fl. v. a. și se platește în rate lunare anticipative.

Doritorii de a ocupă acestu postu au de a-si asculta petiunile loru instruite conformu "Statutului Organic" pâna în finea lunei lui Iuliu a. c. sf. v., la subsemnatul aici în Bradu, și au a documenta că suntu romani și de relig. gr. or.; au absolvat celu putinu IV cl. gym. și cursul pedagogic său teologic; și în fine, că au o portară morală nepetata. —

Bradu (Cot. Zarandu) 15 Iuliu 1873.

Comitetul reprezentantiei gymnasialui rom. gr. or. din Bradu.

Nicolau I. Miheltianu, prot. și presed. comitetului.

(3-3)